

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

DE SVMMO PON=||TIFICE,|| QVINQVE LIRBRIS|| EXPLICATA.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

XIX. Explicantur quatuor aliæ prærogatiuæ ex Euangelio S. Matthai.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53860](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53860)

Quocirca B. I G N A T I V S in epistola ad Smyrneses dicit, Christum post resurrectionem venisse ad eos, qui circa Petrum erant. Ad eandem prerogatiuam pertinet quod Petrus ferè semper loquitur nomine omnium, vt Matth. 19. *Ecce reliquimus omnia, &c.* Luc. 12. *Ad nos dicitis hanc parabolam, an ad omnes?* Ioan. 6. *Domine ad quem ibimus?* In quem locum C Y R I L L V S ita scribit: *Per vnum, qui praeerat, omnes respondent.* Hinc etiam C H R Y S O S T O M V S homil. 55. in Matth. Petrum vocat os Apostolorum.

CAPVT XIX.

Explicantur quatuor alia prerogatiua ex Euangelio S. Matthaei.

TERTIA prerogatiua est Matt. 14. vbi solus Petrus vnà cum Domino ambulat super aquas. De qua prerogatiua sic loquitur S. BERNARDVS libro de considerat. *Instar Domini, inquit, gradiens per aquas, vnicum se Christi Vicarium designauit, qui non solum populo, sed cunctis praesse deberet. siquidem aqua multa, populi multi.* Simile est quod narratur Ioan. 21. vbi ceteris discipulis in nauicula venientibus ad Dominum, qui in littore expectabat, Petrus se misit in mare & natando venit. De quo B. Bernardus ibidem: *Quid istud? nempe signum singulari Pontificij Petri, per quod non nauem vnã, sed ceteri quisque suam, sed seculum ipsum suscepit gubernandum. mare enim seculum est, naues Ecclesie.*

QVARTA prerogatiua est, illa peculiaris reuelatio facta soli Petro, Matth. 16. insigne enim priuilegium est, quod Petrus primus omnium Apostolorum a Deo edoctus, cognouerit summa mysteria nostrae fidei, distinctionem videlicet personarum in Deo, & incarnationem. Nam etsi antea non raro Christus vocatus fuerat Filius Dei, vt Matth. 14. cum dixerunt discipuli: *Verè Filius Dei es.* Et Ioan. 1. cum dixit Nathanaël: *Tu es Filius Dei,* tamen isti vocabant Filium Dei Christum, eo modo quo omnes Sancti dicuntur Filij Dei. At Petrus intellexit, Christum esse Filium Dei verum, ac naturalē. Quod patet cum ex textu Græco, vbi omnia exprimuntur cum articulis

culis emphasim habentibus. *ὅτι εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος*. tum ex magna Christi approbatione, cum ait: *Beatus es Simon Bar-Iona, quia caro & sanguis non reuelauit tibi, sed Pater meus, qui in caelis est.* tum etiam ex veterum Patrum testimoniis.

Nam HILARIUS in Psal. 131. vocat Petrum primum Filij Dei confessorem, & lib. 6. de Trinitate dicit eum loquutum esse, quod vox humana nondum protulerat. Et in cap. 16. Matth. dicit Petrum dignum factum, qui quod in Christo Dei est, primus cognosceret. ATHANASIUS serm. 4. contra Arianos dicit, Petrum omnium primum cognouisse Christi diuinitatem, deinde autem alios omnes discipulos. Similia habent Chrysostomus in cap. 16. Matth. Cyrillus lib. 12. in Ioannem, cap. 64. Augustinus serm. 124. de tempore, & Leo sermon. 2. de natali Petri & Pauli.

QUINTA prerogatiua est Matth. 16. vbi dicitur: *Et porta inferi non praeualebunt aduersus eam.* Quo verbo non solum promittitur perpetua stabilitas Ecclesiae vniuersae, sed etiam petra, supra quam fundatur Ecclesia, vt notat Origenes hoc loco. Itaque speciali priuilegio promissum est Petro, sedem eius nunquam esse ruituram. quam promissionem si habuissent Apostoli ceteri, adhuc staret sedes Iacobi, Hierosolymis; Ioannis, Ephesi; Matthaei, in Aethiopia; Andreae, in Scythia: ceterum illae omnes paulatim manus dederunt portis inferorum. Hinc AUGUSTINUS in Psalmum contra partem Donati: *Numerate, inquit, sacerdotes & el ab ipsa sede Petri, ipsa est petra, quam non vincunt superba inferorum porta.*

SEXTA est Matth. 17. vbi Dominus iubet solui tributum pro se & Petro: *Da, inquit, illis pro me & te.* Ex quibus verbis collegisse Apostolos, Petrum omnibus aliis esse praelatum, scribunt Origenes, Chrysostomus, & Hieronymus in cap. 16. Matth. & praeterea CHRYSOSTOMUS disertè asserit hoc loco, Petrum omnibus aliis antepositum, tantoque honore affectum, vt noluerit ipse hoc de se scribi à discipulo suo Marco. Marcus enim in Euangelio suo diligentissimè scribit Petri negationem, quae autem ad Petri gloriam maximè faciebant, aut omisit, aut breuissimè perstrinxit. cuius rei non alia potest reddi causa, nisi quia sic Petrus voluit.

Auctor denique quaestionum veteris & noui Testamenti, quae habentur in 4. tomo operum Augustini, q. 75. dicit, Christum soluisse duo didrachma, vnum pro se, & alterum pro Petro; quia sicut in Christo, ita & in Petro omnes continebantur: *Ipsam enim constituit, inquit, esse caput eorum, sicut pastor esset gregis Dominici.*

At HIERONYMVS in cap. 18. Matth. posteaquam dixerat Apostolos ex solutione didrachmi collegisse, Petrum principem omnium futurum, subiungit continuò: *Dominus causam erroris intelligens, gloria desiderium humilitatis contentione sanauit.* Errabant igitur Apostoli, existimantes Petrum fore caput.

RESPONDEO, errasse quidem Apostolos, non tamen in eo, quod Petrum principem futurum suspicabantur, sed quia temporalem principatum somniabant. Nec enim aliud eo tempore sibi promitti censebant, cum tamen multa de Christi regno audirent. Hunc errorem Dominus saepe correxit, monens praefectos Ecclesiae non fore similes Regibus Gentium, & vt se ad persecutiones, & mortem in hoc mundo non ad honorem, & gloriam praepararent.

CAPVT. XX.

Explicantur tres aliae prerogatiuae ex Euangelio S. Lucae.

SEPTIMA prerogatiua sumitur ex cap. 5. Lucae & Ioan. 21. in quibus locis explicantur duo miracula Christi, edita in piscatione Petri. Quorum primum manifestè designat, vt monet S. Augustinus tra. 61. 22. in Ioan. Ecclesiam militantem; secundum, Ecclesiam triumphantem; nam idcirco primum factum est ante resurrectionem Christi; secundum, post resurrectionem.

Item in primo, retia non iaciuntur in dexteram partem tantum, nec in sinistram tantum, ne solos bonos aut solos malos ad Ecclesiam venire credamus, sed indifferenter dicitur: *Laxate retia in capturam.* at in secundo, tantum in dexteram partem nauigij iaciuntur retia, quia soli boni colliguntur ad vitam aeternam.

Præte